

telse af et Undervisningsraad eller lignende.

Kommissionen er foreslaaet delt i to Afdelinger. Det er jo et stort Arbejde, der vil komme til at paahvile den, men da Arbejdet for en Del vil spalte sig i to Grene, nemlig paa den ene Side de Spørgsmaal, der vedrører Folkeskolen og de Skoleformer i praktisk Retning, der skulde bygges oven paa den, paa den anden Side de Skoleformer, der skulde bygges oven paa den til Forberedelse til Universitetsuddannelsen, vil det være naturligt at dele Kommissionen i to Afdelinger, hver med sin Formand. Men da det for at opnaa baade en vis Enhed i Arbejdet og en vis Overensstemmelse i de Planer, som Kommissionen skulde fremkomme med, vil være nødvendigt ogsaa at afholde Fællesmøder, har man fra Ministeriets Side ikke ønsket at nedsætte to særskilte Kommissioner, men har foretrukket en fælles Kommission delt i to Afdelinger. Af denne Grund er Kommissionen ogsaa foreslaaet at skulle være ret stor, idet den foreslaas at skulle bestaa af 38 Medlemmer, af hvilke de 2 Formænd udnævnes af Kongen, 24 Medlemmer udvælges af Undervisningsministeren og 12 af Rigsdagen efter Reglerne i Grundlovens § 49. I selve Lovforslaget staar der ganske rigtigt, at de rigsdagsvalgte Medlemmer skal vælges efter Grundlovens § 49, men jeg maa beklage, at der i Bemærkningerne er kommet til at staa, at der skulde vælges 3 af hvert af Rigsdagens 4 Partier. Hermed hænger det saaledes sammen, hvad jeg gerne vil gøre Rede for, at da Lovforslaget blev udarbejdet, benyttede man som Paradigma et Lovforslag om en Seminariekommission, som af mig blev fremsat for Rigsdagen i 1915—16, saa vidt jeg husker, og der var dette Udtryk brugt. Jeg fik det rettet i Lovforslaget, men ved en Fejl blev det ikke rettet i Bemærkningerne. Den Gang kunde det maaske være rigtigst at benytte den Fremgangsmaade, som Bemærkningerne angiver, men nu vil det jo være rigtigst at følge de i den nye Grundlovs § 49 fastsatte Regler.

Endvidere skulde der beskikkes to Sekretærer, en for hver Afdeling, dog saaledes, at den ene af dem tillige beskikkedes til at fungere som Sekretær ved Kommissionens Fællesforhandlinger.

Det vil jo blive et stort Arbejdsstof, der vil komme til at foreligge for Kommissionen, men Forholdene i Skolevæsenet er i Øjeblikket saa brogede — og navnlig er de blevet det for en stor Del ved den

Ordning af det stor-københavnske Skolevæsen, som det blev nødvendigt at foretage ved Loven af 20. Marts i Aar, der har bevirket, at der er blevet en vis Uro rundt omkring, ogsaa ude i Provinserne, og hvorved der er kommet til at herske et vist Kaos i vort samlede Skolevæsen —, at det er nødvendigt at faa en Ordning tilvejebragt saa hurtigt som muligt. Man har derfor i Ministeriet ment, at det vilde være rigtigst at sætte en Tidsgrænse, og at det var muligt for Kommissionen ved et ihærdigt Arbejde at blive færdig i Løbet af et Aar efter dens Nedsættelse. Der er derfor i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, at Kommissionen skal have fuldendt sit Hverv inden Forløbet af et Aar fra dens Nedsættelse at regne.

Om Kommissionens Arbejde i det hele skal jeg altsaa ikke nærmere udtale mig her. Jeg skal i saa Henseende henvise til mine Udtalelser under Finanslovens første Behandling, i hvilke jeg fremsatte det Ønske og det Haab, at det Arbejde, som en saadan Kommission maatte kunne udrette for vort Skolevæsen i det hele taget, maatte blive en Kilde til Rigdom for vort Lands videre Udvikling.

Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til Rigsdagens velvillige Behandling.

Formanden: Landbrugsministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Det lille Lovforslag, som jeg hermed fremsætter for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917*. I denne Lovs § 27 er foreskrevet, at Loven skulde revideres efter et Aars Forløb. Forslaget om at udsætte Revisionen blev forelagt Rigsdagen i Fjor og vedtaget af den. De samme Forhold, som begrundede denne Udsættelse, mener jeg ogsaa foreligger i dette Øjeblik, hvorfor jeg nu atter foreslaar, at Revisionen udsættes til Rigsdags-samlingen 1919—20. Men af Hensyn til det Løfte, jeg gav under Forhandlingerne om Loven om Afløsning af Grundbyrder af 28. September 1918: at disse Husmandsbrug maatte faa Lov til at faa et yderligere Laan af Staten til Afløsning af de dem paahvilende Grundbyrder, har jeg i § 3 foreslaaet, at der i Henhold til denne Lov skulde kunne ydes Laan af Staten som Tillægslaan svarende til den kapitaliserede Værdi af de Grundbyrder, som